

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Ianvarii Et Febrvarii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258

De S. Valerio episcopo Treuren[sis].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77365)

tua est. Manè ille hoc dixit fratribus, & omnes interpretati sunt de obitu Margaretae. Statimque ad monasterium accessit, & eam illa nocte migrasse comperit. Idem frater grauem dolorem dentium & tumorem in facie, quatuor dies & noctes passus erat. Noctis igitur principio orauit virginem Christi Margaretam, vt ipsum liberaret, promittens se diebus singulis in honorè eius genua curuaturum, si voti compos fieret: & ecce manè fuit penitus liberatus. Multa quoque alia miracula fecit & facit continuè in honorem sponsae suae sponsus virginum Iesus Christus Dominus noster, cui cum patre & spiritu sancto est honor, virtus, potestas, & imperiù, per infinita secula seculorum, Amen.

VITA S. VALERII TREVIRORVM EPISCOPI,
EX INSIGNI MANVSRIPTO CODICE DESCRIPTA.

Author Golscherus testatur alibi, se post excidium Treuericæ vrbis interrelictos cineres hæc & quedam alia in chartulis scripta reperisse.

29. IANVAR.

Multi conuertuntur ad fidem Christi.

Est venerabilem obitum beatissimi Eucharj, Treuericæ ciuitatis Archiepiscopi, sanctus Valerius in ministerium sacerdotale successit, illudque per quindecim annos sanctè viuendo & verbum vitæ prædicando, probatissimè rexit: in quo videlicet temporis spatio multos ad Dominum populos, signa magna & stupenda prodigia exercendo, conuertit, & ad agnitionem Catholicæ fidei saluberrima inquisitione perduxit. Qui etiã tam studiosissimè verbo prædicationis instabat, vt iam tunc penè per Galliam & Germaniam Christiani paganos & numero superarent & religione. Erat nanque doctrina eius singulis congrua, cunctisque audientibus dulcis & gratissima: vnde ob mellisiam sermonis eius facundiam, vndique ad eum populi confluebant, & saltem aliquod verbum ex ore eius audire cupiebant.

Eius virtutes,

Luc. 11.
Matt. 25.

3. Eucharj ei apparet.

Accipit viaticum.
Decedit.

Quantùm verò ad proprios mores pertinuit, vt breuiter narrem, fuit cogitatione mundissimus, verbo utilis & discretus, operatione nihilominùs irreprehensibilis & præcipuus: ac sic per actiuam vitam singulis compassione extitit proximus, vt tamen præ ceteris contemplatione esset suspensus. Et in hac contemplatione positus, non deiebat fraternam condescensionem vitæ actualis: nec etiam in actione submissus, recedebat à sublimitate contemplationis. Quique salutaria monita sui magistri recto tramite sequens, Evangelicum triticum Dominicæ familiæ fideliter dispensauit, & credita sibi talenta spiritualibus augmentis quotidie multiplicauit. Cùm verò his profectum gradibus vsq; ad venerabiles canos peruenisset, & iam consummatio sui cursûs appropinquaret: quadam nocte apparuit ei beatus Eucharj per visionem, dicens: Tempus iam instat, frater Valeri, resolutionis tuæ, & parata sunt tibi gaudia retributionis æternæ. Pater enim tibi ianua regni cælestis, quam post hæc horam quinto die gratulabundus ingredieris, & de concessis Domini tui beneficijs sine fine lætaberis. Quapropter Maternum, agonis nostri cooperatorem, tui officij successorem constitue, illumque de visitatione nostra ante diem sui exitûs certissimum redde. Et hæc dicēs, recessit. Euigilans autem sanctus Valerius, mox visum somnium beato Materno ceterisque fratribus, qui præstò erant, narrauit, & eis diem obitûs sui latissimo vultu instare prædixit. Sequenti verò die venerabilem Maternum ad sacerdotalem gradum prouexit, & eum de studio commissi ministerij diligenter instruxit. Cùmque per prædictum spatium, ob famam depositionis eius aduenientes, fideles verbo salutiferæ admonitionis de exercitio sanctæ conuersationis instanter instrueret, & eos ad salutem animarum suarum dulcissima exhortatione paternisque visceribus incitaret: illucescente iam quinto die, oratorium ingressus, viaticum, quod ipse consecrauerat, accepit: & post hæc extensis inter discipulorum manus membris sacris, 4. Kalend. Febr. spiritum reddidit celo. Cuius corpus colligentes discipuli, sacratissimo corpori sancti Eucharj coapraverunt, & in eodem sarcophago cum diuinis laudibus condiderunt. Quod superna dispositione actum esse credimus, vt quorum vna mens semper in Domino erat, eorum quoque corpora nec sepulcrum ab inuicem separaret.

S. CON.